

Sygn. akt I C 1961/15

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: starszy protokolant Jolanta Latała

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. T. i Z. T.

przeciwko Zakładowi (...) w W. (...).

(...)w W.

o odszkodowanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza solidarnie od powodów J. T.

i Z. T. na rzecz strony pozwanej Zakładu (...) Sp. z o. o. w W. kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1961/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 listopada 2017 roku

Powodowie J. T. i Z. T. w pozwie (k. 2-7) skierowanym przeciwko Zakładowi (...) Sp. z o.o. wnieśli o: 1) zasądzenie od pozwanego na rzecz J. T. kwoty 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z działki nr (...) objętej księgą wieczystą nr (...) oraz działki (...) objętej księgą wieczystą (...), położonych w K., gmina W., za okres od dnia 1 marca 2008 r. do dnia wniesienia pozwu; 2) zasądzenie od pozwanego solidarnie na rzecz J. T. oraz Z. T. kwoty 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z działki (...), objętej księgą wieczystą (...), położonych w K., gmina W., za okres od dnia 1 marca 2008 r. do dnia wniesienia pozwu; 3) zasądzenie od pozwanego na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód J. T. wskazał, iż jest właścicielem: działki (...) objętej księgą wieczystą (...) oraz działki nr (...) objętej księgą wieczystą (...). Ponadto, powodowie J. T. i jego matka Z. T. są współwłaścicielami działki (...), położonej w K., objętej księgą wieczystą (...). (...) te położone są w K., gmina W..

Powodowie wskazali, że przez te nieruchomości przechodzi sieć wodociągowa, należąca do Zakładu (...) Sp. z o.o., a ich działki znajdują się w strefie ochronnej magistrali wodociągowej, co uniemożliwia im korzystanie z nieruchomości zajętych pod wodociąg, a tym samym ogranicza ich uprawnienia właścicielskie. Podnieśli, że pozwany nie legitymuje się żadnym dokumentem uzasadniającym korzystanie z gruntów powodów i dopuszczającym ograniczanie ich prawa własności do nieruchomości poprzez niemożność wykorzystania zajętych działek zgodnie z ich

przeznaczeniem (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz tereny zielenie nieurządzonej z wypisem z miejskiego planu zagospodarowania przestrzennego działek nr (...)).

Powód J. T. podał, że trzykrotnie wystąpił pisemnie do pozwanego o zapłatę kwoty 180.000 zł tytułem bezumownego korzystania z nieruchomości za okres ostatnich 10 lat. W odpowiedzi na wezwanie Zakład (...) Sp. z o.o. pismem z dnia 17 stycznia 2012 r. poinformował, że sieci wodociągowe zostały wybudowane w latach 70-tych ubiegłego wieku, a posadowienie i utrzymywanie sieci wodociągowej w nieruchomości powoda nigdy nie było kwestionowane. W konsekwencji pozwany uznał, iż doszło do zasiedzenia służebności gruntowej przesyłu w dobrej wierze.

Pełnomocnik powoda skierował do pozwanego pismo, w którym poinformował, że nie zostały przez pozwanego wykazane przesłanki zasiedzenia służebności przesyłu, w szczególności nie udowodniono kiedy urządzenia zostały wybudowane, kiedy oddane do eksploatacji oraz kiedy rozpoczęto korzystanie z sieci wodociągowych. Pełnomocnik powodów podniósł, iż nie dochowano należytej staranności, gdyż od początku wybudowania magistrali działano ze świadomością, iż sieci wodociągowe będą i są utrzymywane na cudzym gruncie, a zatem działano w złej wierze. Zdaniem powodów okres od dnia 1 lutego 1989 r. nie może być wliczany do okresu zasiedzenia, gdyż do tego czasu wszystko było własnością Skarbu Państwa, a zatem posiadanie było wykonywane na jego rzecz, co skutkuje tym, że okres do dnia 1 lutego 1989 r. nie może być uwzględniany przy zaliczeniu okresu zasiadywania służebności przesyłu na rzecz pozwanego- tym samym nie upłynął jeszcze okres do stwierdzenia zasiedzenia służebności przesyłu w złej wierze.

W piśmie skierowanym do pozwanego pełnomocnik powodów przedstawił sposób wyliczenia kwoty 180.000 zł tytułem bezumownego korzystania z nieruchomości, wyjaśniając iż na wysokość należnego odszkodowania wpływa położenie nieruchomości- atrakcyjność lokalizacji, otoczenie nieruchomości, cechy inwestycyjne nieruchomości oraz cechy fizyczne działek gruntu- wynagrodzenie to zależy m.in. od społeczno- gospodarczego przeznaczenia gruntu. Podstawą obliczenia odszkodowania za korzystanie z nieruchomości były pożytki cywilne, jakie z tej nieruchomości mogliby uzyskać powodowie zawierając umowę najmu lub dzierżawy działek będących w takim stanie, w jakim były w okresie, za jaki żąda się odkodowania- wysokość została ustalona według stawek cen rynkowych. Pozwany zakwestionował tak przedstawiony sposób wyliczenia. Z uwagi na niezaspokojenie roszczeń, powód J. T. wystąpił przeciwko pozwanemu z wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej. Pozwany wskazał, iż nie widzi możliwości zawarcia ugody.

Powodowie wskazali, iż magistrala wodociągowa stanowi urządzenie przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 k.c. i wchodzi w skład przedsiębiorstwa Zakład (...) Sp. z o.o. Jednocześnie pozwany nie dysponuje żadnym tytułem uprawniającym do nieodpłatnego korzystania z nieruchomości należących do powodów, co uzasadnia stwierdzenie, iż przedsiębiorstwo wkraczając w sferę własności powodów pozostaje w złej wierze.

Powodowie podkreślili, iż zlokalizowana na działkach (...) magistrala wodociągowa istotnie utrudnia korzystanie z nieruchomości. Przewody przesyłowe przebiegające pod powierzchnią nieruchomości uniemożliwiają planowanie jakichkolwiek inwestycji w ich obrębie w obawie przed uszkodzeniem magistrali, znajdującej się pod ziemią. Działki o nr (...) są działkami budowlanymi, a posadowienie w ich obrębie magistrali wodociągowej wyłącza możliwość budownictwa.

W ocenie powodów pozwany korzysta z gruntów działek stanowiących własność powodów, nie dysponując decyzją administracyjną ani umową z poprzednikami prawnymi powodów. Pozwany jako właściciel urządzeń przesyłowych obowiązany jest do sumiennego, zgodnego z prawem działania. Zdaniem powodów dochodzona kwota odszkodowania jest proporcjonalna do stopnia ingerencji pozwanego w treść prawa własności powodów, gdyż nie mają oni możliwości zagospodarowania działek, które stanowią ich własność w sposób swobodny. Niemożliwym jest zabudowanie działek, mimo, iż w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zostały uznane za tereny budownictwa mieszkalnego jednorodzinnego. Powodowie podnieśli, że muszą też liczyć się z koniecznością zapewnienia dostępu do magistrali pracownikom pozwanego w razie awarii. Wyjaśnili, iż odszkodowanie za zajęte przez magistralę wodociągową nieruchomości zgodnie z ich ustaleniami winno wynosić 1.500 zł miesięcznie.

Strona pozwana Zakład (...) w W. (...) w odpowiedzi na pozew (k. 59-65) wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwana spółka podniosła zarzut zasiedzenia służebności o treści odpowiadającej treści służebności przesyłu na jej rzecz. (...) został posadowiony na nieruchomościach obecnie należących do powodów pod koniec lat 70-tych ubiegłego wieku, a jego ówczesnym właścicielem i eksploatatorem było Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w K.. Strona pozwana podniosła, że posiadanie przez nią i jej poprzedników prawnych służebności nie było kwestionowane, nadto, iż zarówno pozwana, jak i jej poprzednicy korzystali ze służebności w dobrej wierze. Nawet gdyby przyjąć, że poprzednik pozwanego wszedł w posiadania służebności w złej wierze, to 30-letni termin posiadania służebności upłynął z dniem 1 stycznia 2009 r. Nadto, pozwana spółka wskazała, iż wezwanie do próby ugodowej w zakresie wynagrodzenia z bezumowne korzystanie z rzeczy nie przerywa biegu zasiedzenia.

Odnosząc się podnoszonej przez powodów argumentacji o niemożności wliczania do czasu zasiedzenia okresu od dnia 1 lutego 1989 r. z uwagi na to, że wszystko było wówczas własnością Skarbu Państwa, a zatem i posiadanie przez przedsiębiorstwo było wykonywane na rzecz Skarbu Państwa, strona pozwana wskazała, że powyższe stanowisko nie znajduje obecnie uzasadnienia w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Strona pozwana zakwestionowała w całości zasadność wytoczenia powództwa, z ostrożności procesowej podając, iż wysokość wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości, czy też wysokość odszkodowania nie zostały przez stronę powodową wykazane. Urządzenia posadowione w działkach powodów stanowią sieć podziemną i w ocenie pozwanego powodowie nie są zupełnie pozbawieni możliwości zagospodarowania zajętej przez sieć części działki, gdyż mogą wykorzystywać części działek na cele rolne. Sporna sieć wodociągowa wraz ze strefą ochronną w całości położona jest na obszarze 17Z- tereny zieleni nieurządzonej. Strona pozwana podniosła, iż sporne nieruchomości nie są zabudowane ani w inny sposób użytkowane. Z powodu uregulowań obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powodowie i tak pozbawieni są możliwości budowy na spornych częściach działek, na których posadowiono sieć wodociągową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. T. jest właścicielem (w drodze dziedziczenia): działki (...) objętej księgą wieczystą (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Wieliczce, III Wydział Ksiąg Wieczystych oraz działki nr (...) objętej księgą wieczystą (...), prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Wieliczce, III Wydział Ksiąg Wieczystych. Działki położone są w K., gm. W.. Ponadto, powodowie J. T. i jego matka Z. T. są współwłaścicielami działki nr (...), położonej w K., gm. W., objętej księgą wieczystą (...), prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Wieliczce, III Wydział Ksiąg Wieczystych.

dowód: odpis zwykły księgi wieczystej nr (...), k. 12-13; odpis zwykły księgi wieczystej nr (...), k. 14-15; odpis zwykły księgi wieczystej nr (...), k. 16-18; wyrys z mapy ewidencji gruntów miasta W., k. 34.

Na nieruchomości należącej do powodów została posadowiona sieć wodociągowa.

dowód: okoliczność bezsporna, nadto: mapa projektowa z 27 marca 1979 r.- egzemplarz archiwalny M.P.W. i K., k. 66.

Zlokalizowany w K. rurociąg przesyłowy funkcjonuje od 1978 r. Jego funkcją jest przesył wody od rurociągu rzeki R. do sieci wodociągowej miasta W.. (...) ma długość ok. 1 km, jego przebieg oznaczony został słupkami betonowymi o wysokości 1,20 m, osadzonymi w załamaniach. Rurociąg biegnie od ul. (...) do komory redukcyjnej przy ul. (...), przebiega m.in. przez działki powodów. Do tego rurociągu został przyłączony drugi rurociąg, zaopatrujący w wodę mieszkańców Osiedla (...) w W., który powstał w 1979 r. Zakończenie jego budowy miało miejsce w 1980 r., od tego roku jest eksploatowany. Jest to rurociąg rozdzielczy, PCV 160 o średnicy 15 cm, położony jest na głębokości ok. 180 cm. Na działce powodów znajduje się zasowa z tabliczką z napisem ZL 1, która zamyka ul. (...) w stronę ul. (...).

W/w rurociągi tworzą sieć wodociągową, biegną pod ziemią równolegle do siebie, w odległości ok. kilku metrów. Oba rurociągi od chwili ich uruchomienia działają do chwili obecnej.

dowód: zeznania świadka W. C., k. 144-145; zeznania świadka C. W., k. 193-194; zeznania świadka R. S., k. 194-195.

Do rurociągu powstałego w 1979 r. i eksploatowanego od 1980 r. dokonywano przyłączy, doprowadzając wodę do poszczególnych budynków.

dowód: protokół zdawczo- odbiorczy połączenia nieruchomości przy ul. (...) z dnia 15 maja 1979 r. – datę wykonania połączenia wskazano na dzień 2 maja 1979 r., a datę założenia wodomierza na dzień 3 maja 1979 r., k. 204; protokół zdawczo- odbiorczy połączenia wodociągowego nieruchomości przy ul. (...) (data wykonania połączenia- 13 grudnia 1980 r.), k. 205; protokół zdawczo- odbiorczy połączenia wodociągowego nieruchomości przy ul. (...) (data wykonania połączenia- 28 listopada 1980 r.), k. 206; protokół zdawczo- odbiorczy połączenia wodociągowego nieruchomości przy ul. (...) (data wykonania połączenia- 22 grudnia 1980 r.), k. 207.

W dniu 30 czerwca 1991 r. Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w K. przekazało sporną sieć wodociągową Gminie W. - Zakładowi (...).

Uchwałą Nr (...) Rady Miejskiej w W. z dnia 3 września 1991 r., utworzony został zakład budżetowy- Zakład (...) w W., powstały na bazie byłego Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji.

Uchwałą Nr (...) Rady Miejskiej w W. z dnia 24 czerwca

1993 r. utworzony został zakład budżetowy- Zakład (...) w W..

Pozwany Zakład (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością powstał w wyniku likwidacji zakładu budżetowego pod nazwą Zakład (...) w W., z dniem 29 lutego 2008 r. i przejął od Gminy W. posiadanie służebności.

dowód: protokół z dnia 30 czerwca 1991 r. z przekazania Zakładu (...) w W. przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w K., k. 70-72; uchwała Nr (...) Rady Miejskiej w W. z dnia 3 września 1991 r., k. 73; uchwała Nr (...) Rady Miejskiej w W. z dnia 24 czerwca 1993 r., k. 74-75; uchwała Nr (...) Rady Miejskiej w W. z dnia 20 grudnia 2007 r., k. 76-77; akt założycielski spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powstałej z przekształcenia zakładu budżetowego w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością – Akt Notarialny z dnia 31 grudnia 2007 r., Repertorium A Numer (...), k. 127-135; odpis z KRS pozwanej, k. 138-141.

Pismami z dnia 21 lipca 2011 r., 29 marca 2012 r. oraz 25 czerwca 2012 r, powód J. T. wzywał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 180.000 zł z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości za ostatnie 10 lat.

dowód: wniosek z dnia 21 lipca 2011 r., k. 35; wezwanie do zapłaty z dnia 29 marca 2012 r., k. 36; pismo z dnia 25 czerwca 2012 r., k. 38-41.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd co do zasady dał wiarę dokumentom zarówno prywatnym jak i urzędowym, bowiem ich autentyczność ani prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Nadto, stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: W. C., C. W. i R. S., które ocenił jako wiarygodne w całości. Świadcowie W. C. i C. W. pracowali przy budowie spornej magistrali wodociągowej i posiadali pełną wiedzę na temat całości okoliczności związanych z instalacją i eksploatacją tejże sieci. Świadek R. S. jest pracownikiem pozwanej spółki i również posiada istotne informacje na temat sieci wodociągowej gminy W.. Zeznania świadków korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powodów o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego ds. szacowania nieruchomości na okoliczność ustalenia wysokości wynagrodzenia, jako zbędny z uwagi na zasadność zarzutu zasiedzenia służebności w zakresie przesyłu podniesionego przez stronę pozwaną.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo dotyczące zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości powodów jest nieuzasadnione.

Pozew niniejszy dotyczy odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości za okres od 1 marca 2008 r. do dnia 31 października 2015 r. – jak to zostało ostatecznie określone. Natomiast strona pozwana uzyskała prawa do spornego rurociągu na zasadzie zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu.

Jak bowiem wynika z przedłożonych dokumentów przedmiotowy rurociąg został wybudowany w latach 1977-1979 i oddany do użytku w 1980 roku. Od czasu jego powstania był nieprzerwanie użytkowany, eksploatowany i konserwowany przez podmioty go obsługujące tj. stronę pozwaną Zakład (...) Sp. z o.o. i jej poprzedników prawnych. W ocenie Sądu przedłożonymi przez stronę pozwaną dokumentami zostało wykazane jej następstwo prawne. Strona pozwana jest ostatnim podmiotem, w którego posiadaniu jest sporny rurociąg, nabywając służebność w wyniku przekształceń kolejnych podmiotów świadczących nieprzerwanie usługi przesyłowe.

Z zeznań świadków, które Sąd uznał za wiarygodne wynika, że pod powierzchnią działki powodów przeprowadzone są dwa rurociągi: pierwszy przepływowy oraz drugi wybudowany w 1979 r., został oddany do użytku w 1980 r. Nie budzi wątpliwości, iż rurociąg musiał funkcjonować w tym okresie, skoro mieszkańcy składali wnioski o doprowadzenie wody do poszczególnych budynków poprzez wykonanie przyłączy- wynika to jednoznacznie z protokołów zdawczo-odbiorczych. Zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego dokonanie przyłączy już od 1979r w 1980 i 1981 możliwe było po zakończeniu budowy wodociągu, a więc rurociąg musiał niewątpliwie istnieć i działać już w tamtym okresie. Tym samym, od daty, w której poprzednik prawny pozwanego rozpoczął korzystanie z wodociągu - czyli od roku 1980 – należy liczyć bieg terminu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu.

W myśl przepisu art. 352 k.c. – kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności jest posiadaczem służebności. Do posiadania służebności stosuje się odpowiednio przepisy o posiadaniu rzeczy.

Na gruncie niniejszej sprawy strona pozwana jest w określonym wyżej zakresie posiadaczem części działek należących do powodów, zaś treść tego posiadania odpowiada treściowo obecnie uregulowanej w kodeksie cywilnym służebności przesyłu. Służebność przesyłu została co prawda wprowadzona do polskiego systemu prawnego ustawą z dnia 30 maja 2008 roku o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008 r., Nr 116, poz. 731) i została unormowana w art. 305¹ - 305⁴ k.c. jako trzecia kategoria służebności, obok służebności gruntowych i osobistych. Niemniej jednak w orzecznictwie, jeszcze przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu podnoszono, iż na gruncie nabycia praw przez zasiedzenie istnieje możliwość nabycia w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa (zob. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 r., sygn. akt III CZP 89/08, Legalis nr 108114). W obecnym stanie prawnym, w którym do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych (art. 305⁴ k.c.), nie powinno budzić wątpliwości, że nabycie służebności przesyłu może nastąpić także wskutek zasiedzenia. Jeżeli okres zasiedzenia upływa po wejściu w życie wskazanych regulacji (tj. 3 sierpnia 2008 roku) przedmiotem zasiedzenia jest służebność przesyłu (zob. uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt III CZP 10/11, Legalis nr 347890).

Zgodnie z treścią art. 292 k.c. – służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. W judykaturze przyjmuje się, że za trwałe i widoczne urządzenie, o którym mowa w art. 292 k.c., należy rozumieć trwałą postać widocznego przedmiotu będącego rezultatem świadomego działania człowieka, który ponadto odpowiada treści służebności pod względem gospodarczym (por. M. Gutowski (red.), „Kodeks cywilny. Tom I. Komentarz. Art. 1-449¹¹”. Warszawa, 2016.). W odniesieniu do spornego rurociągu - za trwałe i widoczne urządzenie w rozumieniu art. 292 k.c. należało uznać widoczny na powierzchni ziemi słupek, wraz z rurą znajdującą się pod powierzchnią gruntu. Tak przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 kwietnia 2002 r., sygn.

akt V CKN 972/00, Legalis nr 57429, podkreślając przy tym, że ustalenie w okolicznościach danej sprawy, iż właściciel nieruchomości posiada wiedzę o istnieniu rurociągu pod powierzchnią ziemi, stanowi podstawę do przyjęcia, że rurociąg, wraz ze znajdującym się na powierzchni gruntu słupkiem, stanowi trwale i widoczne urządzenie, o którym mowa w art. 292 k.c.. Nadto, należy wskazać, iż z całokształtu okoliczności sprawy wynika, iż powodowie posiadali wiedzę na temat sieci wodociągowej zlokalizowanej pod powierzchnią gruntu należących do nich działek.

Jeśli chodzi o czas posiadania to zastosowanie ma art. 172 k.c., który stanowi, że posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba, że uzyskał posiadanie w złej wierze to po upływie lat 30. Na gruncie niniejszej sprawy, wobec nieprzedłożenia decyzji dotyczącej budowy wodociągu, należało uznać stronę pozwana i jej poprzedników prawnych za posiadaczy w złej wierze. Zgodnie z treścią art. 176 k.c. – do czasu posiadania obecnego posiadacza można doliczyć czas posiadania jego poprzednika prawnego, jeżeli podczas biegu zasiedzenia doszło do przeniesienia posiadania. Czas potrzebny do zasiedzenia służebności gruntowej, wynoszący 30 lat w złej wierze upłynął najpóźniej końcem 2010 r. – liczony od końca 1980 r.

Jeżeli chodzi o doliczenie czasu posiadania poprzedników prawnych Zakładu (...) Sp. z o.o. w okresie do dnia 1 lutego 1989 r., który to – zdaniem powodów nie może być doliczony do biegu zasiedzenia – to w tej materii wykształciło się już orzecznictwo sądowe, z którego wynika, iż okres taki jak najbardziej wlicza się do biegu zasiedzenia (zob. np. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa 1629/13, Legalis nr 1327229).

Odnosząc się natomiast do roszczenia o zasądzenie wynagrodzenia za okres, w którym płynął bieg zasiedzenia należy wskazać, iż zgodnie z poglądem dominującym w orzecznictwie Sądu Najwyższego brak jest podstaw do dochodzenia roszczenia o wynagrodzenie za korzystanie z nieruchomości obciążonej w okresie po nabyciu służebności przez zasiedzenie (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 r., sygn. akt II CSK 258/11, Legalis nr 453310).

Zasiedzenie nastąpiło najpóźniej z końcem 2010 r., natomiast pozew w niniejszej sprawie został złożony w listopadzie 2015 r. W związku z powyższym pozwana posiada uprawnienia do korzystania z rurociągu bez obowiązku zapłaty na rzecz właściciela działki. Reasumując- w ocenie Sądu na gruncie niniejszej sprawy zarzut zasiedzenia służebności przesły został wykazany przez stronę pozwaną, wobec czego powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt I. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania tj. zwrocie kosztów zastępstwa procesowego orzeczono w pkt II. sentencji wyroku na mocy art. 98 k.p.c. przy zastosowaniu § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Na zasądzone na rzecz strony pozwanej koszty złożyły się: wynagrodzenie jej pełnomocnika – 3.600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.